

HIRVIKOSKI-sukuseura ry

Jäsenkirje 02/2010

kesän muistoissa...

Hyvät sukulaiset!

Heinäkuussa 2011 me, Hirvikoski-Sukuseuran jäsenperheet kokoonnumme Hirvikoskelle Sukukokoukseen. Näin päätti sukuseuran hallitus 23.10. 2010 pitämässään kokouksessa. Kokoonntumisemme on nyt yksipäiväinen, siis lauantai 23.7. 2011 alkaen klo 10.00 lipunnostolla ja tuliais kahvilla.

Seuraava sukukokous Hirvikoskella 2011 heinäkuussa

Ohjelmassa on normaalin sukuseuran vuosikokouksen lisäksi, yllätys, yllätys, NÄYTELMÄ HIRVIKOSKEN SUVUN HISTORIASTA. Sukumme vaiheista on kerätty tietoja koko seuran toiminnan ajan, onhan meillä sukukirjakin, joka kertoo satojen ihmisten tarinaa. Nyt on kirjoittajakursien ja hallituksen toiminnan kautta rakentumassa esitys, joka sukumme ihmiskohtaloiden kautta kertoo sukumme vaiheita aina 1700-luvulta 2000-luvulle.

Näytelmä-idea lähti Liisa Nikusen ehdotuksesta jo viime syksynä ja nyt on edetty niin pitkälle, että tärkeimmät roolitkin on jo jaettu. Työ näytelmän kimpussa jatkuu ja kenraaliharjoitukset pidetään Hirvikoskella perjantaina 22.7. ja ensi-ilta on sitten 23.7. 2011. Toivottavasti katsomo on täynnä uelaita, toteamassa miten lohtajalaisten Marian ja Antin elämä Hirvikoskella 1765 alkaa ja mitä sitten tapahtuu.

Hallituksen kokous on ohi ja näytelmäharjoitukset alkaa.

Ville Vehmaa, Tuula Hirvikoski, Paavo Paloranta, Satu Hirvikoski ja Eevetti

Uusi sukukirja vuonna 2013

Toinen tärkeä asia, josta hallitus tekee esityksen kesän sukukokoukselle on uuden sukukirjan julkaiseminen vuonna 2013. Tuolloin on kymmenen vuotta kulunut ensimmäisen sukukirjan julkaisemisesta ja nyt voimme taltioida tietoa, tarinoita, valokuvia ja aineistoa uudeksi kirjaksi. Sukukokous tekee asiasta lopullisen päätöksen. Sitten onkin kaksi vuotta aikaa tehdä työtä ja vuonna 2015 kun jälleen kokoонnumme kaksipäiväiseen sukutapaamiseen on meillä valmis kirja käsissämme. Silloin sukuseuramme täyttää 20 vuotta.

Näissä näkymissä menemme eteenpäin seuramme toiminnassa. Nyt odotamme joulun tuloa ja uuden vuoden alkamista.

HYVÄÄ JOULUA JA ONNEKASTA UUTTA VUOTTA 2011
KAIKILLE SEURAN JÄSENPERHEILLE!

Terttu Vántänen
puheenjohtaja

HIRVIKOSKI-SUKUSEURA ry:n SUKUTAPAAMINEN JA -KOKOUS 23.7.2011 Hirvikoskella

Ohjelma alkaa klo 10.00 lipunnostolla.
Seuraavaksi tulokahvi ja kokous.
Lounas klo 12.00.

Tapaamisen kohokohta:
NÄYTELMÄ SUVUN VAIHEISTA klo 13.00.
Päiväkahvi klo 15.00.
Vapaata illanviettoa.

Päivän aikana on mahdollisuus pelata erilaisia pelejä ulkona.

Mikäli olet kiinnostunut esittelemään käden taitoja tai osallistumaan näytelmään, ota yhteyttä Terttu Vántäseen tai Mariitta Jänkkään.

ISOISÄN TERVEISET NAANTALISTA

Arvelen, että pitkästi saa hakea Hirvikosken sukuun kuuluvaa, räiskyvänpää ja temperamenttimpää prinsessaa kuin on 6-vuotias Tinja Erin Mimosa Untinen. Tinjan vanhemmat ovat Tatu ja Maria Untinen ja me, isovanhemmat Raija ja Tuomo Untinen. Asumme täällä Naantalissa ja täällä asuivat myös äitini ja isäni, Aino ja Väinö Untinen.

Nyt isovanhemmuus on meille tärkeä asia niin kuin kaikille, jotka tämän aseman ovat saavuttaneet. Olemmekin seuranneet ja suurin korvin kunnelleet, miten Tinja kommentoi tilanteita ja asioita ympärillään. Olen myös merkinnyt muistiin muutamia Tinjan sutkauksia siltä varaa, että voin esittää ne hänen vihkiäistilaisuudessaan. Siinä onkin syy, miksi kannattaa elää vanhaksi.

Liekö veren perintöä se, että Tinjan isä on 1/8 karjalainen ja äiti täyskarjalainen Vironlahdelta. Pienillä padoilla on tunnetusti korvat. Jo pitkän aikaa on saanut varoa puheitaan, sillä Tinja kuulee tarkasti ja laukaisee sopivan tilaisuuden tullen oman arvionsa asiasta ja aina tosi sattuvasti.

Merkintöjä olen tehnyt 15.3. 2007 alkaen, jolloin Tinja oli 3-vuotias. Harrastuksia nykyisellä eskarilaisella on runsaasti; baletti, musiikki, voimistelu ja piirustus ja maalaus. Ja viimeksi hän ilmoitti, että olen liittynyt tyttöjen jalkapallojoukkueeseen.

Tässä muutamia Tinjan kommentteja muistivihkostani.

Aluksi r-kirjaimen ääntäminen tuotti vaikeuksia ja tilalle tuli l-kirjain. Maalasin kesämökin päätyä Janakkalassa Mallinkaisen järven rannalla ja nousin pitkille tikkaille. Tinjalta tuli ohje: Pappa, ole nyt valovainen.

Saunavettä kantaessa Tinja ohjeisti minua. Pappa et saa mennä lannalle, voi tipahtaa jälveen.

Elokuussa Tinja soitti hätääntyneenä Janakkalasta: Vene on valastettu. Sen on Timo valastanut. Timo on Tinjan setä. Muutaman tunnin perästä tuli taas puhelu: Pappa, vene on löytynyt. Isä löysi sen jälveltä.

Mummosta on monta kommenttia

Mummolla on aina samat vaatteet, huomautti Tinja. Ja toisen kerran hän huomasi heti, että mummolla on nyt uusi paita. Kun mummo oli käynyt kampaajalla ja ottanut hienon permanentin niin Tinja sanoi, että mummon tukka on ihan sekaisin.

Kerran mummo kertoi olevansa jostain asiasta niin harmissaan, että ihan itkettä. Ei aikuiset itke, ilmoitti Tinja. Vain lapset itkevät ja aikuiset sanovat, että saatana. Epäselväksi jäi, mistä moinen sana oli Tinjan sanavarastoon tullut. Kotona ei kiroilla.

Raija ja Tuomo juhannustulilla
Kilpisjärvellä 2009 ja kesäyön
aurinkoa ihailmassa.

Tinja: Äiti tietää kaikki asiat parhaiten. Kyllä mummotkin jotain teitävät, mutta mummot puhuvat vähän höperöitä. Yhtenä päivänä mummo haki Tinjaa tarhasta ja sanoi, mennään minun autolla. Tinja sanoi, että se on papan auto, ei mummolla ole autoa. Sinä olet varastanut sen.

Uutisia papalle

Menin Tinjan kotiin käymään. Tinja juoksi portaikkoon ja ilmoitti, että minulle tulee pikkuveli. Mistä Sinä sen tiedät, onko se veli vai sisar, kysyin. Kyllä se on pikkuveikka kun se pitää niin kamalaa meteliä äidin masussa.

Pappa, mikä Sinun nimi on? Minä haluan toisen papan kun Sinä aina kiusaat minua. Ohjeistin Tinjaa menemään mummolle puhumaan asiasta.

Minä lähden ensiviikolla autokouluun, oli yksi uutinen. Ja kun ripuli yllätti toisessa mummolassa niin Tinja ilmoitti, että minulta tuli pikakakkaa. Kerran limsanjuonnin jälkeen minulta pääsi pieni röyhtäisy. Tinja sanoi, että pappa on possu. Ja iloinen nauru päälle.

Joulukuussa 2007 Tinjalta kysyttiin, vietetäänkö pikkujoulua. Minä en halua mitään pikkujoulua, haluan ison joulun. Joulukuussa 2009 annoin Tinjalle viitosen viikkorahaa. Tinja selasi lompakkoaan ja totesi, kyllä tätä rahaa alkaa olla jo tarpeeksi. Minulla on viisi setelirahaa ja minä ostan niillä jotakin isompaa.

Tarhassa tapahtunutta. Rakastatko Sinä, Onni, minua, kysyi Tinja. Onni vastasi, että hän rakastaa Eemeliä. Eemeli on poika, et Sinä sitä voi rakastaa. Jos sinä et rakasta minua, on minulla muitakin poikaystäviä.

Tässä oli muutamia muistiin merkitsemiäni Tinjan tokaisuja. Teräviä ja tarkkoja havaintoja. Tinjalle syntyi pikkuveli Touko Emil Matias 15.1. 2010. Mitä heistä sitten isoina tuleekaan? Sitä tässä on mielenkiintoista seurata. Toivon kaikille suvun isovanhemmille rikasta elämää jälkipolvien rinnalla ja tukena.

Terveisin Tuomo Untinen Naantalista ja Raija yhtyy terveisiin

LAPSUUSMUISTOJA MUMMULAN KÄYNNEILTÄ

Kävelen helteisenä kesäpäivänä mökkitiellämme. Mieleeni palautuvat samat, ihanat tuoksut vuosikymmenien takaa joiltakin Ylikylän mummulan reissuilta. Silloin olin menossa sieltä polkupyörällä metsätietä pitkin Veera-tädillemme Puroselle. Tällaista pihkan tuoksua en muista kokeneeni keskellä kylää lapsuuteni viettäneenä missään muissa elämäntilanteissani.

Ylikylän mummuni, Selma Kangas (o.s. Hirvikoski) asui Markissa. Minun synnyinkotini oli Parhialassa. Mummulassa käytiin koulujen lomilla ja tietysti kesäisin Hakolan linja-autolla, jolle oli noin kymmenen ensimmäistä ikävuottani mentävä pari kilometriä Männistön tienhaaraan. Sitten linjuri alkoi kulkea meidänkin kautta. Yksi sisaruksistani kertoi ihmetelleensä joskus pimenevässä illassa, mahdollisesti sateessakin, miksi tuo linjuri on niin korkea. Asia selvisi sen pysähtyttyä: katolla oli ruumisarkku. Siihen aikaan Hakola oli myös merkittävä ”kuljetusfirma”!

Itselläni noista mummulan linjurimatkoista on tärkeimpänä jäänyt mieleen oksentamiseni. Se oli kyllä sama, vaikka olisin mennyt ”keskukseen”, mitä nimeä siihen aikaan käytettiin kirkonkylästä. Mutta linja-auton kaikki sekoittuneet hajut ovat myös jääneet mieleen: työmiesten hiki, märkien vaatteiden ja tupakan haju. Liekö mukana ollut myös Asialan kauppiaan omenien haju! Tuosta nuorenpuoleisesta kauppiasta on jäänyt muistikuva, että hän istui etupenkissä ja vihelsi ”Kwai joen siltaa”. Se oli hienoa!

Mummun kamarin lattia oli täysin mattojen peittämä. Samoin seinillä ja pöydällä oli paljon tavaraa. Mummulla oli siellä hienoissa kehyksissä valokuvia, olihan hän mennyt naimisiinkin Ameriikassa. Mummulan tuvassa oli kukallinen öljylamppu, joka oli myös tuotu sieltä merten takaa. Samoin tuvassa oli minulle vähän ihmeellinen vesisaavi kauhoineen. Siitä myös juotiin vettä. Ja navetan takana oli jännittävä kaivo. Minun kotikylälläni oli vesijohto, joten siksi tuo tuntui lapsesta erikoiselta. Lauri-eno nukkui tuvassa, Martin perhe toisessa kamarissa. Uusi talokin rakennettiin, mutta minun muistikuvani mummuun liittyen ovat enemmänkin vanhan tuvan ajoilta.

Mummu puhui hiukan eri lailla kuin meillä kotona. En tiedä, oliko Ylikylällä erilainen murre kuin meillä, vai olisiko kieli kehittynyt mummun Ameriikan vuosina. Mutta onneksi mummun puhetta tallennettiin tutkijoiden toimesta hänen vielä eläessään.

Minusta tuntui aina niin ihmeelliseltä, että mummu ei käyttänyt silmälasia lukiessaan, vaikka oli vanha ihminen. Hän kommentoi tapahtumia, ja kertoili joskus niistä entisistä ajoista. Ensimmäistä kertaa eläissään hän oli sairaalassa yli 80-vuotiaana. Mummun muisti oli minulle myös ihmetyksen aihe. Vielä viimeisinä elinvuosinaan hän luetteli, millä luokalla kukin Arne-enon lapsista Ruotsissa oli, kun taas minä en tahtonut muistaa omien nuorempien sisarusten luokkia.

Äidin sisaruksista Sylvi ja Väinö asuivat Kokkolassa, joten heitä ei juuri mummulan käynneillä nähty. Tyyne-tädin perheellä oli mökki mummun naapurissa, mutta he asuivat Viljon töiden takia paljon eri puolilla etelä-Suomea.

Tänä päivänä ihmettelen vielä sitä, että muistan käyneeni kylässä suunnilleen kaikissa kilometrin säteellä olevissa mummulan naapureissa, vaikka tuskin me yhtä yötä pidempään mummulla viivyimme. Tuohon samaan emme tänä päivänä pääse edes mökillämme, vaikka siellä olemme kaupunkielämää enemmän kanssakäymisissä ihmisten kanssa!

Ystävällisin terveisin *Arja Hukari-Peltola*

* Syntyneitä *

Jenni ja Harri Hirvikosken poika **Severi Henrik** (kuvassa) syntyi 28.8.2010. Hän painoi 3010g ja oli 48cm pitkä. Isovanhemmat Onni ja Päivi Hirvikoski

Seemi ja Aili Hirvikosken jälkipolvi on kasvanut tyttövaltaisesti vuoden aikana:

Jere ja Anne Wennströmin tyttö **Salma Lilian** syntyi 15.10.2009, Toholampi. Isovanhemmat Ilkka ja Vuokko Wennström

Jouni ja Anne Korkiakankaan tyttö **Sanni Helena** syntyi 20.10.2009, Ylivieska. Isovanhemmat Oili ja Jukka Korkiakangas

Miikka ja Sinikka Puumalan poika **Eemi Onni Mikael** syntyi 08.05.2010, Kokkola. Isovanhemmat Outi ja Tapani Puumala

Maija ja Toni Huuhan tyttö **Natalia Helmi Irene** syntyi 03.09.2010, Ylivieska. Isovanhemmat Oili ja Jukka Korkiakangas

Kaikkien pienokaisten isomummo on Eila Wennström

PERHEUUTISIA

Keräämme kaikenlaisista merkkitapahtumista tietoa sukutiedostoomme tulevia teoksia ja tutkimuksia varten. Kerromme niistä myös kahdessa vuosittaisessa jäsenkirjeessämme kun ilmoitatte niistä sukuseuran sihteerille, puheenjohtajalle tai osoitteeseen ville.vehmaa@nic.fi.

♥ Vihitty ♥

Teija Korkiakangas ja Antti Keto 19.06.2010

Mikko Puumala ja Virva Mathlin 16.07.2010

◆ Poisnukkuneita ◆

Aatto Tapani Hirvikoski 23.12.1944 - 3.9.2010

Aatto syntyi Toholammilla Hirvikosken kylässä, 23.12.1944. Lapsuusajan hän vietti ja kävi koulua Hirvikoskella. Miehen ikään vartuttuaan hän muutti Helsinkiin työn perässä. Työuran hän suoritti Helsingin kaupungin palveluksessa, toimien kirvesmiehenä. Lisäksi erilaiset luottamustehtävät olivat lähellä hänen sydäntä.

Erään kerran työstä tullessaan, hän kaatui, lyöden päänsä katuun, josta seurasi pysyvä vamma, joka johti sairaseläkkeelle joutumiseen.

Viimeiset elinvuotensa hän vietti Siltamäen palvelukodissa Helsingissä.

Lähimpinä omaisina Aattoa jäivät kaipaamaan Vaimo, Tytär perheineen ja viisi veljeä.

Pirkko Heleena Hirvikoski nukkui pois kotonaan sunnuntaina 7.11.2010. Hän oli syntynyt 22.6.1953. Kaipaamaan jäivät puoliso ja tyttären perhe, sukulaiset ja ystävät.

☞ Syntymäpäiviä ☞

Pentti Untinen vietti syntymäpäiväänsä 26.7. 2010 perhepiirissä Lestijärvellä. Kuvaan on päässyt vaimo Merja. Syyskuussa tehty Eestin matka liittyi syntymäpäivän juhlintaan.

HIRVIKOSKI -SUKUMME TARINA

-sukukirja 30€.

Saatavana Kannuksen kirjakaupasta sekä puheenjohtajalta että sihteeriltä.

SUKUVIIRI 15€. Saatavana sihteeriltä.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta vuotta!

Toivottavat Hirvikoski-sukuseuran hallitus. Hallituksen yhteystiedot ja muuta kiinnostavaa löytyy seuran sivuilta

www.hirvikoski-sukuseura.fi